

DAPESTI
VÁNY
ÉS ZETI
YÁR

utca 35 szám,
kező cikkeket:
ar por!
(büdösörös) poloska,
den a világon létező
zonnal ölé határu.
súly csomag, utánvé.

tíró pomádé!
ak is bevezve, legna-
colással együtt csak 50
ávet mellett.

es egérméreg!
tása, azonnal ölé szer-
magóással együtt után-
50 krétt.

iszító por!
tött csomag 50 kr.
é mellett.

é mesz!
n elzárt esonosan kial-
kr. Utánvét mellett.

százelékban részestl-
összes gyártmányaink-
lúok.

kik jó bizonyítványt
erte ismert gyártmány elá-
etés és eladási százelék
ol? megmondja ezen lap

ÁROS

hozta.
nygiban el-
készített:
me.
es Pompa-
léso arg-
anélkül,
ott volna,
an állitta-
gyilágának
atom. Egy
kr.

atszer, mely
összaga által
és 3 fr.

e*
a foglajó el-
tött, hanem a
sok, az az
stetűnek, ha
gytve a so-
tett ruhák-
ung 50 kr.
tszereket
zoda, Tubu-
nypre, Fleurs
Jáky-Club,
Muse, New-
ing flowers,
sz fagonja
kr.

ogpor.
győrvadásra
nyújtja. —
50 kr., egy

áll és bajsz,
dés, a a sz-
— Egy kis
1 fr.
piperocskú-
nek.
k.
z bizonyítja.
hatók:

l Nándor
Cerekes

Szerkesztőség és kiadó hivatal
Piscz. SIMONFFY-ház a város-
házával szemben.

HIRDETME NYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok,
valamint a lap szellemi részét illető
minden közlemények ide intézendők.

Hiromatlan levelek csak ismert kezekből
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVÜ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen n a p o n k é n t, a vasárnap és péntek kivételével.

X. évfolyam. 1883.

Debreczen. Csütörtök, márcz. 29.

62. szám.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:	
Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt —
Negyedévre	2 frt 50
Egy hóra	1 frt —

Hirdetési díj:
Öt-hasábos petisitor egyszeri beiktatásáért 5 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyilttör 4 hasábos petisitorért 20 kr.

Csoda bogarak!

(T.) Egy idő óta a „Pesti Napló” olyan bizalmas statisztikai számításokkal ijesztgeti az ország közönségét, miszerint ha más nem, ez elegendő lesz arra, hogy a kormány a statisztikai kimutatásokat komolyabban vegye, és vagy ne adjon semmi kimutatást, vagy ha ad, tehát az a kimutatás, ha egészen hiteles nem lesz is, ami bizonyos dolgoknál lehetetlen, de legalább olyan legyen, hogy ne lehessen belőle abszurdumot kisítni, mint a mily abszurdumokat a „Pesti Napló” a termelési statisztikából kisítt. Sőt a „P. Napló”-nak valóban az a bogara támadt, hogy a statisztikai kimutatásokat hasonlóképen kommentálja, hogy hanyat esnek tőle a közönség. A multkor ugyanis azt bizonyította, hogy Magyarországon a földművelők több adót fizet mint amennyi jövedelme van, (!) ami oly abszurdum beszéd, hogy már első pillanatra kacaghatna rajta az emher, és azért mégis akad aki elhiszi; most pedig azt bizonyítja, hogy Magyarország földje kevesebbet terem, mint amennyire (!) az ország lakosságának szüksége van. És ezt statisztikai adatokkal bizonyítja. Termelési statisztikáinkból (!) kimutatja ugyanis, hogy hány millió hektoliter gabonánk terem, hogy hány lakossa van az országunk, hogy hány hektoliter gabona vitetik ki, amiből aztán kisül: hogy summa summárum eszünk is meg nem is, és hogy valószínűleg isten csodája, hogy még is élünk! Ami persze, a „Napló” statisztikája szerint igazán bámulatos dolog is.

De hát persze, az anyakönyvek után ki lehet mutatni a lelkek számát, és pedig annyira, amennyire pontosan, amde hogy termelési statisztikánk egy hajtó fát nem ér, azt a „P. N.” statisztikája bizonyítja be legjobban.

Mert hát mire van alapítva a mi termelési statisztikánk? Arra, hogy körülbelül hány hold lehet bevetve vidékenként, és egy hold hány magot termett vidékenként; a mely körülbelül való statisztika felesleges tájékoztulás megjárja, de ha valaki előveszi a lakosok számát, és most már ki akarja számítani, hogy hány szem buza esik ebből egy egy lélekre, — akkor aztán olyan furcsa eredményre jöhet, mint a milyenre a „Napló” statisztikája jött: hogy t. i. Magyarországon levegőből kell élni az embereknek. —

Nagy fogadást lehetne nyerni, hogy Magyarországon legalább is 30%-tel több gabona terem, mint amennyi statisztikailag ki van mutatva. Hát ha most már ezt a 30% leszámítjuk, és leszámítjuk a kivételt, hát a mi az ország élemezésére marad, az bizony édes kevés leend, s a „P. N.” — statisztikájával magunk is abba a bálumbatba esünk: hogy lehet így megélni? És csodálatos dolgoknak tűnik fel, hogy nem halva ébredünk fel naponta. Amde ha tekintetbe vesszük, hogy a termés soha sem a birtokok évi termése szerint, hanem mindig vidéki átlag szerint vétetik föl, azonnal rá jöhetünk a csoda forrásra, hogy t. i. itt nagy differenciák állhatnak elő a termelés és a lakosság számának kimutatásai között és ha tekintetbe vesszük, hogy Magyarországból sok oly gabona vitetik ki, mely később az olcsóbb romániai gabonával sőt részben orosz gabonával is pótoltatik, s hogy kereskedőink ily természetű forgalmat, még pedig nem megvetendő mennyiségben idéznek elő, tehát azonnal elő áll a másik csoda megfajtése: hogy ime Magyarországon mégis megtudnak élni az emberek. —

Hát ezenképen vagyunk a statisztikai kimutatásokkal is, hogy t. i. az, aki

azokat nem érti, avagy csak egyoldaluan fogja föl, elérni: vajjon hogy élhetünk meg ezen az uton holtig? Míg ha a dolgot töviről hegyire kutatja, hát lassan lassan kiszül aztán, hogy nem egészen olyan fekete tehát az ördög sem, mint a milyenre festik. És így a „P. N.” szives figyelmébe ajánljuk, hogy statisztikai kimutatásaival ne akarjon detto párt manővereket csinálni, mert így aztán csakugyan oda jutunk, hogy még akkor sem adhatunk hitelt egymásnak, ha imádkozunk.

— A hadsereg szervezése ügyében a Bohémia a következőket jelenti: A hadseregnek új territorialis beosztása a mult évben elrendelt új csapathelyezésekkel még nem ért véget. Mint az új rendszer következményét említették már a mult évben, a midőn az újjászervezés megvalósítására az első intézkedések megtették, hogy a műszaki csapatok a tüzéség részben másúvé helyeztessenek. Ez az értelme annak a legutóbbi rendszabálynak, a mely szerint a második műszaki ezred egy zászlóalj Kremsből Magyarországra tétetett által. E műszaki ezrednek eddig a törzse s 3 zászlóalj Kremsben, 1 zászlóalj s két tartalékszázad Bécsben, 1 zászlóalj s 2 tartalékszázad Budapesten, 2 tartalékszázad Linzben és Grácban volt elhelyezve. Azt hiszik, hogy a Magyarországon elhelyezett két műszaki zászlóalj bizonyos önállóságot fog nyerni s idővel harmadik műszaki zászlóaljja fogja magát kinőni, a melynek hadkiegészítési területe Magyarországon lesz. Ellenben a vasuti ezred, melyet első sorban műszaki tartalékszázadokból, utászcsapatokból, s a fenállott tábori vasuti csapatokból fognak képezni, Bécs közelében, valószínűleg Korneuburgban lesz elhelyezve, szervezeténél, rendeltetésénél fogva törzsalloján lesz egyesítve, a mi nem zárja ki azt, hogy ennek az új ezrednek egyes szakaszait gyakorlati vasutépítésre ne alkalmazzák. A vasuti ezred parancsnokává Sehlayr Hugó táborokari alezredek van kiszemelve. A tüzéséget illetőleg ki kell emelni, hogy a területi rendszer elvei alapján az 5-ik tábori tüzéséred eséből magyarrá, a 7-ik morvából gácsországiává, s a

10-ik alsóausztriából magyarrá fog átalakíttatni. Az 5-ik tüzéséred a 4-ik (Budapest) hadtestnek képezi tüzéséget s ott is van helyőrségen, a másik két tüzéséred megtartja ugyan helyőrségi állomásait, Bécsben s Bécs-újhelyen, azonban az első (Krakkó), s hatodik (Kassa) hadtestnek, a melyeknek területén önálló tüzésérednek nincsenek, biztosítanak tüzéséget.

— A perlekedő felek s azok képviselői, a teljes ülések s döntvényekre vonatkozó igazságügyminiszteri rendelet intézkedésének s célzatának félremagyarázásával, gyakran járultak a kir. curiai elnökséghez oly kérelemmel, hogy miután a folyamodásokban jelzett konkrét esetekben, nézetük szerint, a kir. Curia ellentétes elvi alapokon nyugvó határozatokat hozott, a vitás kérdés a Curia teljes tanácsának eldöntése alá bocsáttassék. Az igazságügyi miniszter t. é. márcz. 5-én kelt 8585. számú körrendeletében felvilágosítja a jogkereső közönséget, hogy a kir. Curianak egyes konkrét esetekben már meghozott határozatai érinthetetlenek, s hogy azok érdemi felülbírálatának helye sohasem lehet, hanem a teljes ülési elvi megállapításoknak célja csak az, hogy a kir. Curianál jövőben előforduló hasonló ügyek elintézésénél az egyöntetűség biztosíttassék.

Jöjünk tisztába a helyzettel!

— Dr. Kemény Gábornak a kolozsvári gazdasági egyelet közgyűlésén mondott beszédéből. —

Ujabbkori társadalmi életünk rendkívül elősegíti, emeli a nagy városok fejlődését. elnyomja a kis várost és községet, de kedvezni fog ezek mellett a földművelési tanyának vagy majornak. Azon forgalmi előnyök, melyek minden nagyvárosban, mint központban megtalálhatók, a melyek által általában véve a nyersanyagokat is, félégyártmányokat is, egész gyártmányokat is könnyebben lehet azokban megszerezni, mint általában más helyt; az élelmi és pénzerőknek csoportosulása vonza a gyárakat, az iparost, a kereskedőt és odacsodítja a munkásosztályt. Mondhatnám egy ember emlékezete óta emelkedett New-York csokely jelentőségű kikötőből világvárossá. És saját szemünk láttára

— Köszönöm. Csak menjünk, siessünk már haza.

VI.

Sok megváltozott két év mulva. A szép Tormásy jószág most már csakugyan a Herzfeld Áron ur birtoka; de a tanyán nem gazdálkodik már a fiatal Horvát Sándor. A Serényi gróf jószágán kasznár. Szép fizetése van ott s a méltóságos gróf a jövedelemből is részt juttat neki; megházasodhatnék, becsületesen el tudná tartani a feleségét. Édes anyja emlegeti is eleget, hogy itt volna már az ideje s a méltóságos gróf is megpendítette már egypárszor tréfásan, hogy menyesse kellene a házhoz; de Sándor semmi kedvet sem mutat a házassághoz.

Az öreg asszony gyanakszik, hogy talán még mindig Lilla motoz a fejében, ambar a fiatal ember egy szóval sem árul el efféle. Oktalanság is volna még mindig arra a nőre gondolni; hiszen annak még most is él a férje.

Él bizony. Bár inkább ne élne! Mert csak tehetlen nyomorék s olyan beteges, olyan bamba, hogy ugy kell banni vele, mint valami elkényeztetett gyermekkel. Ha kissé erősen rá kiáltanak, hát sirásra fakad.

Régi czimborái megteszik vele néha azt a tréfát, ha elesalhatják a „fehér ló”-ba és ott leitatják. Nagy mulatság az a fiatal uraknak, a kik a megye gyűléseire Farnosra bajárnak.

Néha behuzzák egy kis ferblire is és feleségesen kacagnak a szegény ember gyötrelmein, kinek a veríték gyöngyöz homlokán. Péntze nincs a szerencsétlennek, csak ugy adnak neki pár forintot a játékra; de néhány percz mulva már elfelejté a szegény bamba, hogy csak ugy kapta s nem az övé volt.

— Eresszetek haza, — könyörög olyankor. —

De csak azért sem eresztik.

— No Ódon, kikapsz ma a feleségedtől, — ijesztgetik.

S a szegény ember félve kullog haza; pedig soha gyöngédebb, jobb, türelmebb asszony nem volt a világon, mint a milyen

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

A HOGY EL VOLT VÉGEZVE.
ELBESZÉLÉS.
Vértesi Arnoldtól.
(Vége.)

Hová indult, maga sem tudta. Csak ki kellett mennie; heves nyugtalansága kiűzte. Gyors léptekkel ment előre, csaknem futott s miattal egész teste mozgásba jött, ugy érezte, mintha hanykolódó lelke csöndesülne. A könny, mely pillán rezgett, eltűnt. Fuldokló torka szabadabban lélegzett s a szívét összefacsaró fájdalmas érzés enyhült.

Háromszor, vagy négyszer körül kerülte már a tanyát, mindegyre sebesebben lépve s mindegyre sebesebben változtatva gondolatait; egyszerre ugy rémlik neki, mintha saját lépteinek dobbanásán kívül még más lépteket is hallana.

Hirtelen megáll. Ah igen, léptek; valaki közelget. De ez nem lehet férfi, gyöngéd láb léptei ezek, a ruha suhogása is hallatszik. Az ifju megrezen s vére mind feje felé tödül, pedig még nem tudja, ki lehet az, a ki itt jön az éjben, futva, lihegve. Egy gondolat villan át Sándor agyán...

— De hiszen istenem, az lehetetlen!

A női alak már itt közeledik. Egyenest a tanyá felé tart. Sietve elhalad, aztán megáll, mintha most jutott volna észbe valami, ami egyszerre megbénítja futását.

Alig van pár lépésnyire az ifjutól, de nem lát, nem is tekint sem jobbra sem balra. Hanem annál jobban láthatja őt az ifju. Az arcot eltakarja ugyan az éj homálya, de Horvát Sándor reá ismer az alakra, mely most ott áll előtte, hajadon fővel, karjaiba szorongatva valamit... Ah istenem, hisz az ott gyermeke!... De hát mit keres itt vele az éjben, a pusztán?

Az ifju ugy érzi, mintha a vér fagyna meg ereiben. Szólni akar s a szó elhal ajkán. De a következő pillanatban mégis bátorságot vesz és közelebb jön.

— Nagyságos asszonyom! — szól és hangja ugy reszket.

Egy sikoltás szakítja félbe szavait, a fájdalom, az ijedség, talán az öröm sikoltása is. Nem mondhatni meg, micsoda szenvedély tör utat e sikoltásban.

Ugy látszik, mintha el akarna futni a nő; aztán tompa, érzéttelen hangon megszólal:

— Önt keresem... önhöz jöttem.

A fiatal gazdatiszt nem tudja, örült álom-e ez? Képzalóds játszik vele? Jól lát-e? Jól hall-e? Lilla itt van, Lilla őt keresi!

Alig bir annyira uralkodni lázas izgatótságán, hogy szólni képes legyen.

— Nagyságos asszonyom... az istenért! micsoda szerencsétlenség történt?

— Mi történt? — viszonzozza a hölgy hevesen. — Koldussá lettem, el vagyok hagyva, megvagyok csalva: az történt.

Oh! ez már nem a kevély urnó, hanem csak a kétségbeesett asszony, a ki éjnek idején gyermekével menekülést keres... a férfinál, ki őt hajdan szerette, talán még most is szereti s kit a föllázadt indulatok e zürzavaros perczében, azt hiszi, hogy ő is szeret.

Nincs tiszta tudatában annak, hogy mit cselekszik, csak vakon rohan, nem bánja, ha veszedelembbe is... Nem, most mitsem bán.

Csak a gyűlölet érzése tölti be szívét nyomorult férje iránt, csak a harag. Heves szóváltást folytatott ez este férjével. A férj ingerlékeny, boszus kedvében volt épen, szemrehányásra szemrehányással felelt.

— Szemembe mondta, hogy csak vagyonomért vett el, hogy soha sem szeretett, hogy... oh istenem! ugy ég arozom a szégyentől! Ugy utalom őt és... és magamat!

Lázasan, szagattottan ejtette ki a szavakat, majd gőrcösen zokogásra fakadt, miattal kezét nyújtotta az ifju felé, ki hevesen ragadta meg azt s ajkaihoz emelte.

A mi az ifju szívében e perczben átrezgett, az oly csodálatos érzés volt, gyönyör és fájdalom egyszerre. Itt állt előtte a nő, a kit lelke egész hevével szeretett, kezét

kezében tartotta, érezhette szívének egész dobogását, ajkainak forró lehelletét, oly közel volt hozzá. Tudta, hogy a szenvedély ez önfelédtt pillanatában csak egy szótt kell szólnia, egyetlenegy szót, vagy amnyit sem, csak karjait kell kitárni s a nő, a kit oly sokáig reménytelenül szeretett, oda borul szívére.

Lázás tüzből forrt agya s mint az izzó láva, ömlött át a vér erein. Kimondhatatlan vágy zaklatta szívét: megölelni, megcsókolni a kedves lényt, kiért oly sokáig sovárgott s ki most itt van az övé, csak akarnia kell.

Már ajkán lebegett a szó, már névén akarta szólítani: „Lilla! édesem! mindenem!” Akkor még egyszer mint halk lehellet érinti föllázadt szívét egy gondolat: a kötelesség, a becsület gondolata.

— Hitvány volnék, ha visszaélnék helyzetével, — gondolja magában.

S e gondolat egy percz alatt lelohasztja a lángoló tüzet keblében. Ugy érzi, mintha áthághatlan kőfal állna köztük. Oh, hisz ez már más felesége s a gyermek, a kit karjai közt szorongat, a más gyermeke.

— Ebredj föl kábultságodból, — susogja önmagának az ifju.

És ime, már fölébredett. Karjai lehangyatlannak, feje csüggedten alá hajol.

— Nagyságos asszonyom, — szól halkán, — parancsolja hogy talán eldesanyámat hívjam?

A nő fejéhez kap, aztán szívéhez, mintha egy-egy ér pattana meg mindenütt.

— Igen, — szól aztán halk, remegő hangon, — küldje ki kérem édes anyját, hadd kíséjjen haza.

A jó öreg asszony bálumba tipeg elő a házból. Egyszerű elméjével nem bírja megérteni, mit kereshet itt éj idején ő nagysága?

— Szentséges istenem! talán valami baja van?

— Semmi baj, Horvát néni, — felel az ifju nő s lélegzete el-elful, — csak... sétálni jöttem ki... kissé... nagyon szép este volt... és és eltévedtem.

— Oh galambom, hogy reszket! Megijedt? Nem ül le kissé a szobában?

— Nagyságos asszonyom! — szól és hangja ugy reszket.

Egy sikoltás szakítja félbe szavait, a fájdalom, az ijedség, talán az öröm sikoltása is. Nem mondhatni meg, micsoda szenvedély tör utat e sikoltásban.

Ugy látszik, mintha el akarna futni a nő; aztán tompa, érzéttelen hangon megszólal:

— Önt keresem... önhöz jöttem.

A fiatal gazdatiszt nem tudja, örült álom-e ez? Képzalóds játszik vele? Jól lát-e? Jól hall-e? Lilla itt van, Lilla őt keresi!

Alig bir annyira uralkodni lázas izgatótságán, hogy szólni képes legyen.

— Nagyságos asszonyom... az istenért! micsoda szerencsétlenség történt?

— Mi történt? — viszonzozza a hölgy hevesen. — Koldussá lettem, el vagyok hagyva, megvagyok csalva: az történt.

Oh! ez már nem a kevély urnó, hanem csak a kétségbeesett asszony, a ki éjnek idején gyermekével menekülést keres... a férfinál, ki őt hajdan szerette, talán még most is szereti s kit a föllázadt indulatok e zürzavaros perczében, azt hiszi, hogy ő is szeret.

Nincs tiszta tudatában annak, hogy mit cselekszik, csak vakon rohan, nem bánja, ha veszedelembbe is... Nem, most mitsem bán.

Csak a gyűlölet érzése tölti be szívét nyomorult férje iránt, csak a harag. Heves szóváltást folytatott ez este férjével. A férj ingerlékeny, boszus kedvében volt épen, szemrehányásra szemrehányással felelt.

— Szemembe mondta, hogy csak vagyonomért vett el, hogy soha sem szeretett, hogy... oh istenem! ugy ég arozom a szégyentől! Ugy utalom őt és... és magamat!

Lázasan, szagattottan ejtette ki a szavakat, majd gőrcösen zokogásra fakadt, miattal kezét nyújtotta az ifju felé, ki hevesen ragadta meg azt s ajkaihoz emelte.

A mi az ifju szívében e perczben átrezgett, az oly csodálatos érzés volt, gyönyör és fájdalom egyszerre. Itt állt előtte a nő, a kit lelke egész hevével szeretett, kezét

népesedett és népesedik a már különben is óriási London oly mérvben és oly nagyságra, a minő mérvre és a mely számra a régen mult időben gondolni sem lehetett. Egy akkora városnak, mint a mekkora jelenleg már London, az életfentartásra szükséges czikkkel való ellátása: ellátása ivóvízzel, kenyérral, hussal stb. majdnem képtelenség lett volna, a gőz- és villámerőnek alkalmazása nélkül.

A nagyvárosok növekedése jelenleg a civilizált világban nem egyes házak, hanem házsorok, utcák, sőt városrészek szerint megyen. Ha néhány évig nem látogatunk valamely nagy várost, abban oly új negyede találhatunk, mely tele van nagy, talán fényes házakkal, talán nagy és hatalmas gyárakkal, melyek az előtt néhány évvel nem léteztek.

A kis városoknak és községeknek a jelen korszak nem kedvező. Addig míg szükségesség volt ezeknek fennállni a közbiztonság nyújtása, a rend fenntartása, iskolák, templomok létesíthetése végett, vagy netalán apró kereskedések, gyógyszerárak fenntartása végett, addig igenis elkerülhetetlenek voltak. De úgy a mint nagyobb és nagyobb közbiztonsággal találkozunk egész országok területén, úgy a mint vasutak mentén messze távol-ságban még mindig úgy tekinthető a lakház, mintha valamely nagy városnak keretében állana, mind inkább és inkább fogynak ezeknek szükségük. És tényleg tapasztaljuk azt, hogy ama községek, melyek nem tudnak ipari és kereskedelmi központokká és azáltal nagy városokká válni, inkább hanyatlanak mint emelkednek. De emellett benépesedik a határ, a puszták egyes kisebb-nagyobb birtokokra, tagokra épített tanyákkal, majorokkal.

A földművesnek igenis érdekében áll a minden gazdaságban bizonyosan igen nagy súlyt képező elszállítandó tárgyak, gabona, széna, szalma, trágya stb. következtében lehetőleg közel állani saját központjához. A nagyobb városokból vagy községekből közvetlenül folytatott gazdaságnak, melynek például a bérés kétszer-háromszor tud megfordulni a telekről a gazdasághoz és a mely-nél a munkásnak óraszámra kell a tagja ki és onnan be este és reggel gyalogolni vagy szekerezni: lejárt ideje.

Szükséges, hogy a gazdák tisztába jöjjenek helyzetükről, hogy hasznosítani tudják azon előnyöket, melyeket az ujkori civilizáció számukra nyújt és ki tudják kerülni azon veszélyeket, melyekkel ugyanaz fenyegeti. A földműves osztály később kezdett az újabb kori fejlődési irány kihasználásához, mint az iparosok és a kereskedők. És ez nagyon természetes. A mint ugyanis már az előbb is említettem, a kereskedők és iparosok nagy számban, nagy értelmi és anyagi erővel rendelkezve, nagy városokban az irodalomnak és jelesen a hírlapirodalomnak központjain szoktak megtelepedni.

Igen könnyű volt ezeknek érintkezni, értekezni és közös érdeklükben való actiót üntudatosan vezetni. E helyett a gazdák elszórvá az országnak egész területén, mint olyanok épen a nagyvárosokban nem települhetnek le: egymástól elszigetelve, nekik nehezebb mint másoknak egy értelemre jutni, a közelebbi elérésében üntudatosan működni. És van még az egymástól elszigetelten lakáson kívül egy más ok is, a mely miatt ne-

hezebb a földművelőknél a közös ezélokot megtalálni és az azok eléréséhez szükséges egyöntetű actiót megindítani, és ez az, hogy a további és továbbfejlődés szerint magát a földművelést is iparnak lehet tekinteni, tulajdonképen pedig az egymástól nagy mértékben különböző iparágaknak egész láncolatát képezi és eme láncolatnak némely tagjai másoktól néha messze esnek.

Gondoljunk csak kissé arra, hogy az egyik gazda főleg szalmas gabonát termeszt, a másik szőlőműveléssel, bortermeléssel foglalkozik, a harmadiknál a fősúly az állattenyésztésre vagy hus és tejproductúra van fektetve, míg egy negyediknél talán a tulnyomólag legfontosabb jövedelmi forrás az erdőgazdaság és így tovább. Mindezen különönmű ágazataiban a földművelésnek nehezebb — mint már említém is, — a közös ezélokot megtalálni és a közös actiót megindítani, mint a mindent összevéve egyszerűbb viszonyú gyárakban.

Az épen felhozott okoskodás rendén tudom magamnak megmagyarázni azt, hogy mindamellett, hogy a földművelés tárgyát képező gazdaságok összesen sokkal nagyobb tökéletet képviselnek mint más iparágok telepei, hogy különösen minálunk sokkal több kezét foglalkoztatnak mint az összes más iparágak, és hogy mindamellett, hogy az élet fenntartására szükséges élelmi czikket épen a földművelés szolgáltatja az összes lakosságunk. Mindezek mellett is a földművelés érkei kissé hátrébe voltak szorulva más egyebek mellett.

Kissé más irány kezd ugyan-e tekintetben érvényesülni, de azt hiszem, senki sem fogja tagadni azt, hogy ez minálunk is észlelhető volt a közelebbi elmúlt 15 év alatt is. Ezen segíteni kell. A segítség azonban a helyzetnek teljes felismerése következtében megállapított egyöntetű actio útján lehet csak. És itt már igen nagy szerepük van a gazdasági egyesüléseknek. Nagy szerep lehet tisztába hozni azt, hogy hol, minő a helyzet, hogy minő a helyes irány, hogy a munka felosztás elve szerint épen hol kell pl. a marhatartásra fektetni a gazdaságokban a fősúlyt és minő tenyésztési módra lenni fókuszinttel, hogy mely vidéken bír fontossággal a földművelés, melyik a helyes művelési mód, hogy kell helyesen kezelni a bort, fehér vagy piros bornak előállítás hasznosabb-e, és bír nagyobb jövővel stb. stb. — És ha mindenik gazdasági egyesület saját területén körültekintve állapította meg a helyes földművelési követelményeit, azután egyetertve a többi gazdasági egyesüléssel az egész földműves osztály egy szívvel-lelkkel hathat oda, hogy az országnak leginkább megfelelő közigazgatási és forgalmi politika követessék.

Napi hírek.

— Tájékoztató. —

Naptár: Péntek, márcz. 30. R. m. kath. Korány, Regul. Prot. Guidó. — Gör. orosz (márcz. 18.) Czryll. Nap két reggel 5 ó. 44p., nyugszik 6 ó. 28 perc.

Muzeum nyitva áll a főiskolában minden vasárnap 10 órától 12-ig.

Városi tanácsülés minden héten hétfőn és csütörtökön a városban.

The Astoria Hungary kávéházban zenével minden csütörtökön és szombaton.

agarakat, mint nejt, hát nem bolondság ilyen férjért közközlő, fáradi, földalozni magát? — Miért nem küldi a tébolydába? — tanácsolják neki jóakaró szomszédok. — Hiszen néha csakugyan egészen megháborodott. — Nem, nem, — viszonozza a nő hevesen.

És dolgozik, míg keze fáradtan le nem hanyatlik, míg csak szemét nem kápráznak és feje nem szédül. Akkor leroskad inkább, mint lefekszik ágyára s hajnal előtt már újra ott ül a munkánál.

Nincs senki a ki e nehéz munkában támogatná; de mellében a kínos nyilalás mellett, mit a meggörnyedt ülés okoz, érez még valami mást is, mely mindannyiszor kifeszíti keblét. Ugy rémlik, mintha bágyadt, megtört fényű szemét a távolban egy ifjút pillantának meg s a színtelenné vált halvány ajk büszkén susogja:

— Lásd, hogy kötelességet teljesítem. Lásd, hogy becsületes vagyok és méltó vagyok te rád!

Rafael.

Eppen tegnap márcz. 28-án mult négy száz esztendeje, hogy Olaszország derült ege alatt közel az Adria tenger partjához; Urbino-ban született Rafael Santi.

Huszonhat év múlva a római Vatikánból egy ifjú neve jarta be a világot, aki a klasszikus pogánysággal elvesztett művészetet új életre ébresztve, örökké lelkesítő eszményt állított a művészet elé. Ez ifjú művész Rafael. Ép nagy-pénteken, az Ur halálának napján született Rafael, Most ünnepelő tömeg járul oda a régi házhoz, virágot és dalt hozván a hallhatatlan születésnapjára és az egész művelt világ ott van az olasz város-kában, mely Rafaelt, az emberi szellem ez örök dicsőségét négy század előtt mindnyájunknak adta. Róma, Firenze, Sienna, Perugia, Bologna, és az olasz föld számos városa fényes Rafael-ünnepet rendez; a római ünnep ott volt a királyi pár is, — hódolni a művészet fejedelmének.

— Ghiczy Béla honvéd altábornagy tegnap városunkban időzött hogy az április elsőjén kezdődő katonai gyakorlatokra ide érkezendő osztályok részére berendezett szállások felett vizsgálatot tartson.

— Zeneestély. A helyben állomásozó m. kir. honvéd tiszti kar saját olvasó egyleti (v. casino) helyiségében f. hó 31-én szombaton esti 8 órákor a cs. k. 39-ik gyal. ezred zenekara és Magyar testvérek zenekara közreműködésével zene-estélyt tart.

— Temesváryné — Farkas Irma asszony-mai fellépte mindenfelé nagy érdeklődés mutatkozik. A debreczeni színházlatogató közönség nagyon jól ismeri a kitünő művésznőt, és ma bizonyára meg fogja mutatni, hogy művészetét kellőleg méltányolni is tudja.

— Köszönetnyilvánítás. Mindazon igen tisztelt rokonaimnak, barátaimnak és ismerősöknek, kik feledetlen nóm temetésén megjelentek, és részvétükkel fájdalmamat enyhíteni igyekeztek, ez uton fejezem ki leghálásabb köszönetemet. Debreczen 1883. márczius 29-én. Ottlik Ede, pénzügyigazgatói iroda tiszte.

— Erczy Ferencz tegnapi jutalomjátéka meglehetősen sikerült. Szép számu közönség nézte végig az „Üdvöske” előadását, és a jutalmazott kiléptekor sűrű tapsvihár és egy szép koszorú fogadta. Maga az előadás a legjobbak közé tartozott. Vadnay Vilma rendkívül jó kedvvel és kitünően játszott, csaknem minden dalát megújraztatták. Méltó párja volt Kiss Mihály, ki rövid ittléte alatt is már nagyon meghódította a közönséget. Latabár és Németh — mint rendezés — jók voltak.

— Menyörgés és hó. Aztán mondja még valaki, hogy a világ nem készül feloldulni. Oroszországban a nihilizmus, Franciaországban az anarchizmus, nálunk meg ez a boszantó időjárás. Az ünnepek alatt majd megvett bennünket az Isten hidege, tegnapelőtt már megdörögött és villámlott, és ma újra sűrű hólepel borít mindent. Pedig már megkezdődött a séta-szezon és most ennek is színtelni kell, amíg Isten kegyelméből megtisztul a járda.

— Latabár Kálmán, színházunk egyik legkedveltebb tagja a jövő héten, valószínűleg kedden tartja jutalomjátékát. Ez alkalommal felléptül a „Figaró házasságát” választotta, és a közönség bizonyára meg fogja nézni azt az alakítást, mely a fővárosi kritika és közönség osztatlan tetszésével találkozott.

— Vakmerő rablás. Szücs Mihály gazdasági intézeti tanár özv. Dusóczy Pálné házában lévő lakására, tegnap délután egy gyanús külsejű ember lopózott be, és az ott talált összes arany és ezüst nemüket egy nagy kendőbe kötve, kifelé igyekezett. Epen a folyosón találkozott a cseléddel, ki azonnal rosszat gyantitva a tolvaj után futott, és nagy lármát ütött. Ez kimenekült az utcára, itt azonban az éppen arra járók által elfogott, és a rendőrségre vitetett. Mint itt kiderült, az illető Schwarz Jakab tiszta-tarjáni illetőségű rovtól elöletű egyén, ki most a börtönben várja büntetését.

— Radó Kálmán vasmegeyi főispán továbbra is megmarad állásán. Mint annak

Rafael atya Giovanni Santi, maga is képrő volt, szerény, de érdemes művész, kinek hátramaradt művei nemes tehetségéről tesznek tanúságot. Madonnán, szent családjain ott ragyog annak a fénynek egy esilláma, mely fiában mint nap világitott. A kis fiu, ha kiragadta magát anyja ölelő karjai közül, mindig ott settenkedett atya műhelyében és az apa fölfőzte a gyermekben a lángszót, oktatta őt művészetében, melyet imádozott. A jámbor, áldott szívű anya boldogan, szeretettel, gondallal kísérte gyermeke első lépéseit azon a pályán, melylyel az később meghódította a világot. De a jó szülők nem soká melengethették őt szívőkön. Rafael meg nem volt tizenkét éves, mikor árva lett. Bátyja, Simone Ciarla Pietro Peruginhoz, az umbriai festőiskola nagy mesteréhez adta őt Perugiába, és a gyermek növekedett testben lélekben és művészetében.

Itt maradt huszonegy éves koráig, mikor Urbino-ba, szülő városába, tért vissza, hogy megfesse Guidobald urbinói hercegnek Krisztust a Olajfák hegyén, szent Mihályt és Györgyöt. A herceg udvarából 1504-ben Firenzébe ment, tanulmányozni a Leonardo, Michel Angelo és Fra Bartolameo remekait. Leonardotól elsajátította természetűségét, Michel Angelótól az emberi test formáinak utólréhetetlen ismeretét és Fra Bartolameótól a kompozíció fonségét. Négy évig tanult és dolgozott itt, megalkotva a perugiai Szent Ferencz templom számára a Sírátétel nagy festményét.

Firenzéből II. Julius pápa Rómába hívta őt, majd X. Leo lépven a trónra, nagy földadatok vártak az ifjú művészre: részt venni a Pótertemplom újépítésében és a Vatikán földszítésében. A pápák rendkívül kitüntették Rafaelt, kinek művei, Marcantone karcoló tíje által sokszorosítva, hirdették dicsőségét egész Olaszországban és egész iskolát gyűjtöttek köré. Korábbi mesterével, Michel Angeloval kissé éles ellentétben állt Rafael; — a két mester már ekkor nagyon különböző irányban.

A művész munkáiért mesés összegeket

időjén kööltük, benyújtotta lemondását, de a belügyminiszter nem fogadta azt el, hanem a lemondási kérvény beérkezése után Radó a fővárosba kérette s itt személyesen értekezvén vele, rábirta lemondásának visszavonására. Radó ki benyújtása után rögtön elutazott Szombathelyről birtokára s felmentését várta, Budapestrol való hazakerésésé-óta ismét teljesíti hivatalos funkcióit.

— A székely munkások, mint a „Székely Nemzet” jelenti — tömegesen özönlének Romániába. E szomorú tény legjobban jellemzi az a körülmény, hogy például a csik-szentmártoni szolgabirodság ebben az évben márczius 16-ig, tehát akkor, mikor a tél időjárás a munkásokat mégis lehetőleg itthon tartja, két és egy fél hónap alatt 1142 darab utlevelet adott ki a Moldvába menő munkásoknak. És azok egy része többé nem tért vissza és a nemzet fogy. Hogy a viszonyok mennyire nem kedvezők, kitünik abból is, hogy a mult évben ugyanott csakis 1187 darab utlevel (illetőleg igazolvány) adatott ki.

— Szini újdonságok. A helybeli és fővárosi lapok egyhangulag mint bevégzett tényét emlegették, hogy Blaha Luiza asszony, apríl hó elején néhány vendéglátóra körülnke jö. E hir ellenében biztos forrásból tudathatjuk, hogy a művésznő szerződésileg kikötött tavaszi szabadságidejét márczius-fehérváron és Sátoralja-Ujhelyben kitöltötte s így sem a fővárosban ratútozó műsor nem engedi, sem a népszínház igazgatósága nem bocsáthatja őt a vidékre. Keresésün ugyancsak — „rajta van a teler” (hogyne, mikor az „üdvöskejét” elbocsátotta) Blaha Luiza elmaradása nagy veszteség úgy a színhazi pénztárra, mint a közönségre nézve. — „Egy parisi regény”, Feuillet Oktav hírneves társadalmi színműve társulatunknál már ki van osztva s apríl hó első felében színe kerül. — „Borszem Jankó” tündéres látványosság a gyermekreg részére apríl hóban szintén elő fog adni. E darab sokkal mulattatóbb lesz a népszerűségére vergődött „Hófehérke”-nél.

— A rossz könyvekkel hazalók ellen. Egy tekintélyes fővárosi bizottsági tag javaslatot terjesztett a fővárosi tanács elé, melyben a saját tapasztalata alapján figyelemztet arra a körülményre, hogy az ugynevezett „colporteur”-ök a legtöbb esetben külföldről, különösen Németországból importált erkölcsrontó, sejtjes füzetekért terjesztenek a fővárosban. Ennek megállítását iránt javaslatot téve, felhívja a figyelmet még arra is, hogy a fővárosban az egyes utcákban állomásozni szokott könyvelarúsítók, a kik füzeteket zsinageken aggatják a falakra, szintén árulnak nyilvánosan ily erkölcstelen tartalmu füzeteket és könyveket. Javaslattevő rendőreileg óhajtaná ez ügy rendezését és ez irányban kéri beadványának tárgyalását. A javaslat megérdemli, hogy érdemlegesen foglalkozzanak vele.

— Az aradi színházegés alkalmából a belügyminiszter leiratot intézett városunk hatóságához, melyben többek közt hangsúlyozva van, hogy a színház egy bizottság által tüzendő szempontból megvizsgálandó, az esetleg felmerülő hiányok vagy észleltérségek és lehető legrövidebb idő alatt kijavítandók, és hogy különösen előadások alatt a legszigorubb felügyelet gyakoroltassék. Egyszersmind felszólított a bizottság, hogy

osztottak lábához a fejedelmek és gazdagok. I. Ferencz francia király festményeket rendelt meg Rafaelnál és udvari képrőjének akarta őt megtenni; Albrecht Dürer, a norinbergi nagy magyar vérű festő barátságával és kézi rajzaival tüntette őt ki Rafael életmódja Rómában, — mint Vasari írja — inkább úgy hercegéhez, mint művészéhez hasonlított; pompásan öltözött, gyönyörűen berendezett palotában élt s két kézzel szórta az aranyat. Sohasem házasodott meg. Szívé Fornarié, az orbinoi fazekas leányé, maradt mindig s Fornaria bájos arcát büvös esetleges halhatatlanná tette. Ragyogó, munkával teljes, de boldog pályája rövid volt.

Harminez három éves korában halt meg, ép aznap, a melyen született: nagypénteken. Mikor a ravatalon fektült, fejénél volt kitéve bevégzetten utolsó műve: Urunk színváltozása. Maga a pápa is ott sirt koporsójánál. A Pantheonban temették el abba a kápolnába, melyet maga választott. A madonna szobor, melynek rajzát még ő adta át Soruzett szobrásznak, csodatevő. 1833-ban fölnyitották a művész sírját és meg találták hamvait sérletlen állapotban.

Koponyája domborulata ma is elárulja: mily szép lehetett a fő, melyben oly lángelme lakott.

Rafael Krisztus és Mária festője volt. Nincs az üdvözítő és anyja életében mozzanat, melyet az ő buzgó ecsetje nem tárt a hívők szeme elé. Madonnái — a szűz, az anyja, a mennyek királyné asszonya — mind az áhitat, szeretet és szent rajongás ragyogó remekei. A Mária képek, melyekkel korát elarazította, utólréhetetlen kifejezői az anyai szeretetnek, szenvedésnek és megdicsőülésnek. A Stanzák, a Vatikán nagyszerű ekeségei, melyekben a művészzel a pápa világi hatalmát magasztaltatták, nem oly szívvelszóló művei, mint azok, melyekhez a vallásos buzgóság ihleté meg őt. — Az urbinói ünnepep tegnap a művészet igazsága ilte ismét diadalát, mely Rafaelben legnagyobb kifejezőjét találta meg.

fentebbi teendők el nap alatt jelentést — Megszökött szeki postarablás te néven „Csonka hus Szombathelyről írjal gel megszökött a utczán keresztül az darab időre elünt a hitték, az erdő elny végre utólrétek és e részleteiről a követk az isteni szolgálat advarából a kapun börtönör észrovetta-mában volt a szöke roppant sebességgel resztált s az előtte matlanul eltasztva, utra kijutni. A nyor rült végkép a sok tü kocsin vágatva még biás és Hende nevű jaaki erőben elfogta vitték kocsin a meg közönség várta.

— Kétszázecze mire kell ez a esoma „Moszkovszkaja G számban a követke szármakereskedők, E és szarkát óhajtanak logban a vidéki szá Egy pár előtt vag moszkvai kereskedő szarkáért tiz kopekék ják el, hogy a husa a czar koronázásána ban bizonyos, hogy a czari koronázásra va „magasrangú” szárm muszka köznépek gyanánt fogják feltá

— Ügyeljünk kis lutrira vonatkoz tározatot hozott a c

— Kimondotta ugya nél a nyeremény esa helyezett eredeti so ki, úgy, hogy ha a nem egyeznek a bek maival, amazokat fig indokolás szerint a tetik a kincstár meg nem is vállal érte t csak a lottót lehet tart nem kötelezheti lottós által beirt szá könnyen úgy járhat lamon szabadkai lak indokból utasított el krnyi keresetével.

— Fagy Fran irják: A legutóbbi dékeken, hol pedig a gyon előre haladt, o hogy az idei termés tetett. A Provenceba eper, melyet pedig a és keserűen csalódná kára cukor-borsóhoz nak. A fagy által a teményekben okozott kitiünni, de azt már nagy pusztítást okoz környékén több virág sen tönkre jutott.

— Ismét áll Batty, a hires orosz pórul. Amint a vars gatta állatait s a pá lanokat egy kalitba rogeti ő. Ostorával ez a kalit teteje fele esett Batty-nak. E rá, mit Batty észre val vágta főbe azt s kaczagányt. A kalit morgás támadt, az o nire az állatszeliő a vadak között, az i be. A mint emek ajt ájultan esett össze. gen kívül egyéb baj

KÖZGA

Öszivetése

Az öszivetések kívánalomnak megte elkészített öszivetés nem áll istápolni, e eszközlésnek bizonyu nemű növény, mint a dozási képességgel b az, hogy a földet a suk s gyökereit beta kedvező körülmények megsértsük, hol sarj

Ha módunkban buza növényt épen tengerit vagy burgot get, hogy elegendő mert még mindig s tóznak ilyesmitől: n A fogasolás m zik, a minő a talaj, Laza talajon kevésb valami sűrű és éles nak, minél kötöttebb

SIREMLÉKEIMET

a kegyeletos érzülettel s n. é. közönségnek előírt tisztelettel ajánlom.
Ismét újonnan s dusan felszerelt raktárban vannak mindenféle kövek, u. m. fehér, veres, kékeszürke, fekete és fehér karrarai marványokból, továbbá

szürke granit, vörös granit,

apró szemcséjű **FEKETE SYENIT, SÍRKERESZTEK EMLÉKKÖVEK,** kisebb és nagyobb szerű **PIRAMISOK SÍROSZLOKOK.**

Mintán saját bányabirtéim s messze ágazó gyári összeköttetésem lehetővé teszik, hogy az árakat oly jutányosan szabhatom, mikép e téren velem a közvidékek egyik ilyenmő üzlete sem versenyezhet, 12 forinttól fölfelé bármily nagyságban szolgálhatok.

A sírkövek föllállítását helyben és vidéken fölvállalom, mindenféle sír-iratok fölmetszését s aranyozását, családi **czimereket,** régi sírkövek újítását jutányos árért teljesítek, ugyszinté sírköritések és kő, vagy vasrácsokat illendő árért készítek.

24 éven át fennálló raktáram iránt ezideig is tanúsított pártfogását a n. é. közönségnek megköszönvén, továbbra is kérem bizalmukat.

Maradtam teljes tisztelettel

BOROS SANDOR,

síremlékraktár-tulajdonos a nagy templom közelében,
Veesey-báz, Debreczenben.

CSEPLŐGÉPEK kéz és erőhajtásra szalmazárórosta és tisztítókészülettel.
JÁRGANYOK 1-6 igas marhára szilárdon állóan és kerékre szerelve mint különlegességek készíttetnek és ismert kütünő munkaképesség, és szerkeze ben olcsó árak és jótállás mellett szállítatnak.

Mayfart Ph. és társa által

BÉCS. Pratertrasse 66.

GYÁR MAJNAI FRANKFURTBAN.

Több mint száz éremmel és okmánnyal kütüntetve majdnem minden országban.

Magyarországba szállított c-éplőgépekről több száz elismerő bizonyítvánnyal valamint leírással és árákkal ellátott képes árjegyzékkel kívánatra szolgálunk.

Ügyes ögnökök kerestetnek. Ismételadók tetemes árlelen gedésben résesölnek.

Főraktár: Török J ur gyógyszer-tárában,
Budapesten, király utca 12-ik szám.

Curaçao français

de J. P. Laroze, chimiste à Paris.

A legkellemes ízű, s a legegészségesebb francia liqueur az ebéd befőzésére. Minden ilyenmő itálnál tökéleteseb, meg van benne a keserű narancshéj kellemes íze, annak erősítő tulajdonaival. — Egy sem versenyezhet vele az ebéd előtt élvezni szokott étvágy-ébresztő s az ebéd utáni emésztést elősegítő italok közül. Ajánlására felhozhatjuk még azt a tényt, hogy Párizsban nincs közhely, hol ezt, mint az ilyen-izek legkedveltebb italát, ne tartanák s talán egész Franciaországban alig van uralmaz, a melyben az asztal elől közlő a francia Curaçao élvezete hiányoznék. Ára egy eredeti korsónak 4 frt.

Angol és francia illatszerek

Bayley & Comp.

Mai-on Violet 6l: Champaka royal Parfüm 2 frt 50 kr.; Clochette de Mai 2 frt 50 kr.; Goutte de Violettes d'Alie 2 frt 50 kr.; Extrait Pompadour 2 frt 50 kr.; Parfum Suave aux Brises de Violettes 4 frt 50 kr.; Savon Champaka 1 frt 50 kr.; Savon Rofraichissant (selyem boríték) 2 frt; Savon aux fleurs de Lys (selyem boríték) 2 frt; Savon Pompadour 1 frt 50 kr.; Savon Tridee 1 frt; Es-Bouquet: kisebb üveg 2 frt, nagyobb 4 frt; Spring-flower 2 frt; Jockey-Club 2 frt; Eua Athenienne 1 frt 50 kr.; Eau de Cologne valódi J. M. Faine 1 frt, kisebb üveg 50 kr.; Violette de Bully 1 frt 50 kr.; illatos szájgyöngyök (cachou aromatisé) 60 kr.; Eau de toilette du Dr. Henpue 1 frt 50 kr.; 2 frt; Füstölő-papír 42 kr.; Chardin Pate d'Amande a la fleur de Riz (kézmosó por) 1 frt; Roger Cold Creame Glycerine 1 frt 20 kr.; Fay Pomade Satin 2 frt; Pate d'Amandes liquide au Miel (kézmosó) 1 frt.

Dr. Romershausen

SZEM-ESSZENCZIÁJA

a látóerő fenntartása, helyreállítása és erősítése.

Egy nagy palack ára 2 frt 20 kr., kisebb 1 frt 50 kr.

Elbe melletti Aken Dr. Romershausen szem-esszenciájának egyedüli készítője dr. Geisler F. gyógyszerész.

Párisi pecsét-tisztító.

Kütünő jó-águ szer, melylyel néhány perc alatt mindenmő zsír, olaj, szurok, fagyóvaj, viasz kő-cikencős, olajos festék, hajkén és izadag által bármily kellemében, a ruhában selyem szalagban, barsonyban, keztükben, bu torokban, szobakárpitokban, acélmetszetekben okozott p-c-éret ki lehet tisztítani. Ára egy üvegnek 1 frt.

Gróf Beleznay Arpád

fagyás elleni tinkturája,

mely az ekkoriz ismert sverek közt a legjobb, és leghatásosabbnak bizonyult be, s bizonyos hatása több bizonyítvány által meg van bizonyítva. Ára 1 forint.

PEPSIN-BOR

eladásával Magyarország és az osztrák területek mannyokra nézve egyedül csak

Török József gyógyszerész ur

Budapestben, király-utca 12 sz. bízott meg.

A fogadotát, melynek készítményem nemcsak a párisi, hanem az egész európai orvosi világban örvend, eleget bizonyítja azon kütünő világhírű figyelmet, melylyel ezen az emésztő-re nézve nagyhatású gyógyszert készíttettem.

Mi egyébiránt e gyógyszer tulajdonságait illeti, az egész európai sajtóban közlött-kré utalok, melyben a legnagyobb tekintélyű orvosok a Pepsin sikerét bizonyítják. A gyógyszerész urak, kik ezert hozatni óhaj-ják, sziveskedjenek **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerész ur főraktárához fordulni, hol is mint denkor ugyanazon jó minőségben és ugyanazon árért mint nálam, saját pecsétemmel ellátott-edényekben kapható. Ára 2 frt. 50 kr.

HOTTOT, BOUDAULT, gyógyszerészek Párisban.

ÚJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legújabb és legdivatosabb betűkkel
GAZDAGON FELSZERELT

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN, PIACZ, SIMONFFY-ház,

ajánkozik mindennemű nyomdai munka gyors és díszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos iverk, hivatalos nyomtatványok,

MINDEN ALAKBAN.

ÜGYVÉDI ÉS KERESKEDELMI NYOMTATVANYOK,

FALRAGASZOK, KÖRLEVELEK, GYÁSZJELENTÉSEK, LEVÉLFEJEK ÉS LEVÉLBORITÉKOK,

báli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosabb árakon állíttatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELÉSEK PONTOSAN TELJESÍTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Szerkesztőség és k...
Piacz, SIMONFFY-ház
házával szembe
HIRDETÉMÉNT
előfizetési pénzek és a kiadás
valamint a lap szellemi
minden közlemények.

X. évfolyan

Mailáth

Mint a futó tü...
országban a rémes...
hetetlennek látszó...
Mailáth György...
ját lakában meggyil...

A merre a hír...
döbbenést okozott...
legmélyebb gyászt...
férfiut, ki a koronát...
magasabbja volt, az...
jós ura, az országgy...
elnöke, a magyar b...
nyessége, büszkeség...

Szívünk elfogó...
áll, midőn a borzas...
részleteiben, képlez...

Mailáth politik...
nathan senkinek se...
hat eszébe pártser...
Az igazságos, rendi...
lemű, s itéletében r...
bíró, a nagytehetség...
mes hazafi kimúltát...
magyar ember, s az...
mitő tettesekre egy...
átkot.

Hiszzen a magy...
nagyobb, legnemes...
áldásos életétől, me...
híven, odaadással f...
nem fáradva, szolgál...
És e haza nem leh...
hoz, s fényes tettei...
lem emléklapjaira.

Mailáth György...
demei vannak a k...
nyunk ujjá születés...
ben neki oly nemes...
mint kevés emberne...

A rút gyilkos...
velyét ölte meg, sz...
nes, nemes, minden...
lem élni fog örökk...

Mailáth György...
meggyilkoltatásának...
azok a gyilkosság ó...

A „Debreczeni

DONNA

Szememben igaz...
Ajkad körül esed...
De e kedély szeli...
Nem láttam arco...

Mint kirakban...
Néz gyermek, épi...
Ha megvethetél...
Hogy össze nem...

Szeretsz? ... H...
Nem élted üdvö...
Hanem hiúság, g...
Ha már megunt...
Üres szívű, divat...
Hadd kurizáljann...
Én azt tudom est...
Ki engemet viszo...

Növeljem-e még...
Boruljak lábaid...
Sohajtsak lealá...
Mint istenhez a...
Te sohajmra nem...
Arczomba nézve...
Mig titkon, szíve...
Ujjonanál gyözo...

Hol vetted ezt a...
Mért csábitsz, ho...
Szép vagy, szeret...
S mégsem ohajtl...

A szerelem, e ré...
Hatalmát én is é...
De sírjak-é, ha u...
Szobor nem érez...